

— Тамо дѣто ти казахъ, ханжмъ ефенди, рече Мацко, който ся наведе въ сѣщо-то врѣме къмъ злодѣца който го съдружаваше и му рече на ухото:

— Мини напрѣдъ; и заведи ны на кѣщжтж на Г. Главатаря.

Злодѣецътъ минж безъ никакъвъ омыслъ и слѣдъ малко похлона на вратата на Г. Трипановжтж кѣщж.

Вижда ся че Г. Трипани бѣше навикнжлъ на нощны и внезапны посѣщенія и портата му ся отвори тутакси.

— Да ти кажж ли (рече Мацко простодушнo на злодѣца) какъ го казватъ главатаря? . . . забравихъ му името.

— Г. Трипани . . .

— Хж, Г. Трипани, рече момчето, като че си припомнеше ужъ едно знайно, но забравено име.

И, като излѣзе напрѣдъ, влѣзе.

Щомъ влѣзе рече на слугжтж, който бѣ слѣзълъ да отвори.

— Тая жена да почака тука въ единж стаж, а ты иди скоро та кажи на господаря че го търси на Гырджикя момчето . . . нужда е да ся види съ него.

Послѣ обърнж ся къмъ туркынжтж та ѿ каза.

— Постој тука, ханжмъ ефенди, и сега слѣдъ малко ще слѣзж.

— Ами мжжъ ми дѣ е?

— Ще го видишь, бжди спокойна.

— Но каква е и коя е тая кѣща тука? рече туркынята.

— Отъ тука ще ни даджтъ чловѣкъ да идемъ да го видимъ.

Слугтата заведе туркынжтж въ единж отъ наземнытъ стаи. Послѣ излѣзе и отиде да обади на господаря си, когато Мацко испращаше злодѣца който бѣ дошелъ съ него.

Г. Трипани станж сѣднжлъ на постелжжтж си и заповѣда на слугжтж да въведе момчето.

Мацко възлѣзе бързо като сьриж възъ сълбатж и ся намѣри прѣдъ Г. Трипани който бѣше съ нощнжтж си гуглж.